

מ"ת 33143/10/23 - מדינת ישראל נגד חן בן חמו

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 33143-10-23 מדינת ישראל נ' בן חמו

לפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	חן בן חמו

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המשיב להתר את יציאתו לחו"ל בין התאריכים 14.2.24 ועד 11.3.24.
2. אזכיר כי נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים ותקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש. העבירות המיוחסות למשיב - בוצעו ביום 15.10.23, כלפי בת הזוג שלו. במהלך ויכוח בין השניים איים המשיב על בת הזוג כי יחתוך אותה. בהמשך תקף אותה, אחז בידה ובפלג גופה העליון, וכופף את גופה לאחור. לאחר מכן השכיב אותה על גבי מיטה בחדר השינה, התיישב על גופה תוך שהוא חונק אותה. אמה של נפגעת העבירה שנכחה במקום - סייעה לה להיחלץ מידי המשיב.
3. בדיון שהתקיים עם הגשת כתב האישום, הוריתי על שחרורו של המשיב בתנאי מעצר בית, הרחקה ואיסור יצירת קשר עם נפגעת העבירה, וכן ערבויות כספיות. עוד הופנה המשיב לשירות המבחן על מנת שיערך תסקיר בענייניו, ובעקבותיו ניתן צו פיקוח בענייניו של המשיב, והותר לו לצאת ממקום מעצר הבית, בליווי מפקח, לשם השתתפות במפגשים טיפוליים במרכז לשלום המשפחה באור עקיבא.
4. ביום 8.2.24 הוגשה הבקשה שבפני. נטען כי למבקש נולדה אחיינית בארצות הברית, ומשכך הוא מבקש לצאת עם הוריו לחו"ל על מנת לבקר את קרובי משפחתו שם. נטען כי מרכז חיו של המשיב מצוי בישראל, כי בנו הקטין נשאר בארץ, וכי לשם הבטחת חזרתו לישראל הוא מוכן להעמיד ערבויות מתאימות.
5. המבקשת מתנגדת לבקשה. נטען כי כתב האישום מייחס למשיב עבירות חמורות, וכי משמעות היענות לבקשה היא ביטול תנאי השחרור באופן מוחלט למשך חודש ימים, כל זאת לשם ביקור משפחתי. נטען בנוסף כי קיים חשש שהמשיב יתחמק מאימת הדין ולא ישוב למדינת ישראל. המשיב נמצא בראשיתו של הליך טיפולי בתחום האלימות במשפחה, וכי באפשרות המשיב לצאת מהארץ בתום ההליך הפלילי נגדו.
6. בדיון שהתקיים בפני היום חזר כל צד על טענותיו.

7. לאחר ששמעתי את טענו הצדדים, ולא בלי התלבטות, החלטתי להיעתר לבקשה.

8. כידוע, נקודת המוצא לדיון היא כי למשיב עומדת חזקת החפות. אדן נוסף לדיון הוא קיומה של זכות חוקתית לצאת מישראל, זכות הקבועה בסעיף 6(א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. שתי נקודות אלו ניצבות מצד אחד של כפות המאזניים. אותן יש לאזן מול האינטרס הציבורי בקיום ההליך הפלילי. אדגיש בהקשר זה כי אין ביציאתו של המשיב מישראל כדי להטיל סיכון לשלומה ולבטחונה של המתלוננת (המתגוררת בישראל). השאלה העיקרית אותה יש לשאול היא אם קיימת אפשרות סבירה שלאחר יציאתו של הנאשם מן הארץ - הוא יימנע מלחזור ולהתייצב להמשך בירור משפטו, ובכך לסכל את המשך ההליך הפלילי המתנהל נגדו.

9. לשאלה זו אשיב בשלילה. ראשית - מרכז חייו של הנאשם נמצא בישראל. כאן מתגוררת משפחתו, לרבות הוריו, ובנו הקטין. שנית - העבירות המיוחסות למשיב, מבלי להקל בהן ראש - אינן מצויות ברף חומרה גבוה באופן מיוחד, וקשה להלום כי בגין ההליך הפלילי המתנהל נגדו יעקור המשיב מן הארץ ויימנע מלחזור לישראל. שלישית - המבקשת לא עתרה, מלכתחילה, לאסור את יציאתו של המשיב מן הארץ.

10. ההתלבטות בעניינו של המשיב נעוצה בשניים: ראשית, אין המדובר בנסיעה חיונית (כגון לשם קבלת טיפול רפואי, ואף לא נסיעת עסקים) אלא בביקור קרובי משפחה. שנית, השיב עושה צעדים ראשוניים של הליך טיפולי, במסגרת צו פיקוח מעצרים שניתן בעניינו.

עם זאת סבורני כי אין באמור כדי להטות את הכף לטובת מניעת יציאתו של המשיב מן הארץ, ולכל היותר יש בכך כדי להצדיק עיבוי משמעותי ומכביד של ערבויות כספיות מתאימות, אשר יבטיחו את התייצבות המשיב להמשך ההליכים בעניינו.

11. אשר על כן אני נעתר לבקשה, ומתיר למשיב לצאת מן הארץ בין התאריכים 11.3.24-14.2.24, לשם נסיעה עם הוריו לארצות הברית. זאת, בכפוף לערבויות הכספיות ולתנאים הבאים:

א. המשיב יפקיד בקופת בית המשפט סך של 75,000 ₪, במזומן או בערבות בנקאית, לשם הבטחת התייצבותו של המשיב להמשך משפטו.

ב. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 75,000 ₪ לשם הבטחת התייצבותו כאמור.

ג. כל אחד מהוריו (המפקחים) יחתום על ערבות צד ג' על סך 75,000 ₪ כל אחת.

ד. עם חזרתו של המשיב לישראל - ידווח לבית המשפט מיידית על חזרתו. עם חזרתו לישראל, יחזור וישהה המשיב בתנאי מעצר בית, וישוּבו ויחולו בעניינו כל התנאים המגבילים אשר נקבעו בעניינו של המשיב בהחלטות קודמות.

ה. מובהר למשיב ולמפקחים כי ככל שלא ישוב המשיב לישראל, לא יתייצב להמשך משפטו או יימנע

מלדווח לבית המשפט על חזרתו - יחולטו הערבויות.

12. בשולי הדברים אציין כי לאחר הדיון הגישה המבקשת בקשה, לפיה ככל שתתקבל בקשת המשיב להתיר את יציאתו מישראל - יעוכב ביצוע ההחלטה למשך 48 שעות לשם שקילת ערר.

אין בידי להיעתר לבקשה, וזאת משני טעמים. **ראשית**, וככל שהבקשה נסמכת על סעיף 55 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), הרי שתנאי לעיכוב ביצוע הוא כי ההחלטה ניתנה בעניינו "של אדם שהיה במעצר בעת מתן ההחלטה". תנאי זה לא מתקיים בעניינו של המשיב, ומכאן שאין מקום להורות על עיכוב ביצוע ההחלטה. **שנית**, וזה העיקר - היענות לבקשת המבקשת עלולה לסכל את יציאתו של המשיב מישראל, שכן כאמור - הטיסה המיועדת מתוכננת לתאריך 14.2.24.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.